

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

İşte bu da sonbahar. Hımm! Bir çocuk ilkbaharda ormanda bir tilkiyle karşılaşiyor. Yaz boyu tilki koşuyor. Sonra sonbaharda dört çocuk tilkinin arkasından el sallıyor. Kış olduğunda tilki yine koşuyor. Ama sanki öyküde eksik parçalar var gibi.

Acaba vitraydaki orman bizim kuru olabilir mi?

Ama koruda tilki yok ki.

Belki de uydurulmuş bir şeydir.

Kapıyı çalıp sorsak mı? Meraktan çatlayacağım.

Çocuklar burada ne yapıyorsunuz?

Aa! Anne esas sen burada ne yapıyorsun?

Anneannen Zeynep Teyze'ye bir şeyler yollamıştı. Onları getirdim.

Biz de tam vitraydaki tilkinin öyküsünü öğrenmek için kapıyı çalacaktık.

Mevsimlerin vurgulandığı diğer üç vitrayı da bulduk.

Ne kadar dikkatlisiniz çocuklar! Haydi içeri gelin. Üşümüşsünüzdür, sıcacık ihlamurum da var.

Bana şu kapının önüne tıpkı sizin gibi meraktan çatlayarak geldiğim günü anımsattınız çocuklar. Ben gidiyorum. Görüşürüz!

Servi ağaçlarının şeklinin tilki kuyruğuna benzediğini fark ettiniz mi?

Hi hi hi! Siz söyleyince fark ettik. Gerçekten de benziyor.

Babamın bana altmış yıl kadar önce armağan ettiği bir kitabı okuduğumda tilkilere hayran olmuştum. Nereye baksam tilkilerle ilgili bağlantılar kuruyor, benzerlikler yakalıyordum. Bir gün bir tilkiyle karşılaşmak için can atıyordum.

Buraya yeni taşınmıştık. Kısa sürede arkadaşlar edinmiş, arkadaşlarımı evde bizimle birlikte yaşayan bir tilki olduğuna inandırmıştım. Sanırım tilkilere duyduğum hayranlığın dozunu biraz fazla kaçırmıştım.

Yarın görüşürüz. Şimdi gidip tilkimi beslemem lazım.

Annen anneme evde baktığını söylediğin tilkinin senin hayali arkadaşın olabileceğini söylemiş. Sizin evde tilki falan yokmuş.

Bizi kandırılmış olmandan hoşlanmadık ama tilkilerle ilgili bu kadar çok şeyi nereden bildiğini de merak ediyoruz.

Arkadaşlarınıza kitaptan bahsettiniz ve birlikte okudunuz değil mi? Altmış yıl önce kuru kim bilir nasıldı? Orada da gerçek bir tilki görmüş olmalısınız.

Heh heh! Maalesef ilkbahar vitrayındaki çocuk ben değilim. Bir arkadaşım. Onun koruda gördüğü tilkiyi, ilkbaharda, yazın ve sonbaharda her gün aradık. Ve nihayet bir sonbahar gününde gördük. Tüm kıyımız tilkinin resimlerini çizerek ve tilki hakkında konuşarak geçti. Bir daha onu hiç görmedik. Sonra yaşadıklarımızı hep hatırlamak için evlerimize bu vitrayları yaptırдық.

Bu harika öyküyü izninizle yarın sınıfımda anlatmak istiyorum.

Elbette çok sevinirim.

